

KRYNICA

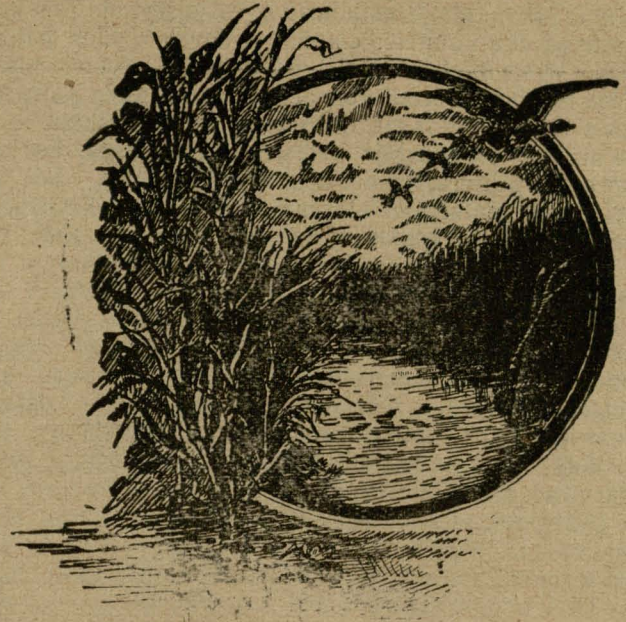
==== Bielaruskaja Salanskaja Haeta ====

REDAKCYJA i ADMINISTRACYJA:

Zawalnaja wulica 7, ad 9—6.

„KRYNICA“ KAŠTUJE:

na hod 1000 mk., na paühoda 500 mk., na 3 miesiacy
250 mk. asobny numer 20 mk.

Č wyhawarawajecca jak polskaje cz i rasiejckaje c, a Š — jak sz i III

Prociu Bielaruskaj Himnazii.

Ab tej niadoli, jakaja spatkala bielaruskija pačatkowaja školy na abšary Siaredniaje Litwy i Rečypaspalitaie Polskaj, my ūžo pisali ū papiarednich numarach „Krynicy“. Polskija školnyja inspektary, ci swaim adumam, ci z wiedama wyšejšaje ūlady blizu ūsie naŝy narodnyja školki zakryli. Zakryli samym hrubym sposobam.

Ale pachod na bielaruskuju školu małym nie abmiežawausia. Polskaja ūlada, widać, pastanawila znistožyc z usim bielaruskuju prašwietu. Apošnim časam pawodle woli Dyrektara Prašwiety p. Lichtarowiča, 1-aja Bielaruskaja Himnazija istnawać u poŭnym składcie klasaŭ nie pawinna. Pawodle p. Lichtarowiča mohuć astacca bielaruskimi małodšyja 4 klasy, a 4 staršyja, kali choćać astacca, dyk pawinny usie pradmiety wykładacca na polskaj mowie. Zhadzicca z takaj haniebnaj pastanowaj bielaruskaje hramadzianstwa nia moža. Jano pasłała da p. Dyrektara, swaich delehataŭ: A. Smoliča ad Szkolnaje Rady, M. Hareckaha i ks. Ad. Stankiewiča ad Himnazii, Akušku — ad bačkaŭskaha kamitetu. Na prošbu delehacyi, kab p. Dyrektor zmianiŭ swaje strašennyja da nas plany i kab daŭ pryčyny, dziela jakich tak ciażka kryŭdzić bielarusau, — adkazali, što Bielaruskaja Himnazija ū staršych klasach pabielarusku wykładać lekcyjaŭ nia zdolaje, bo nia maje da hetaha patrebnych knižak. Ale mylajecca p. Lichtarowič, kali tak wostra pastupaje Bielaruskaj Siaredniaj školaj. Knižki dziela wyšejšych klasaŭ himnazii my majem. U nas jość: Historyja Bielaruskaj Literatary, Ahiebra, Historyja Siaredniawiečča, Historyja Nowych Wiakou, Historyja Bielarusi, Hieohrafija Bielarusi, Bielaruska-

ja Chrestamacija i inš. A kali jašče mnohich knižak nie chapaje, dyk heta nia znača, što Himnazija nia moža być bielaruskaj. U nas jana i jość bielaruskaj. Niedachwat padručnikaŭ u nas pakulšto da paŭniajuć sami wučyciali, bo jany wykładajuć pabielarusku. Znača, z hetaha boku zakidy p. Lichtarowiča nia słušny. A što nia ūsie jašče dahetul majem školnyja knižki, dyk u hetym wina ū wialikaj miery i samoha polskaha ūradu, jaki tak mała dbaje i ab bielarusach, što nie dajec hrošaj na bielaruskaje wydawiectwa, choć rabić heta pawinien, bo raz nad nami panuje i naŝ sialanin, na roŭni z inšymi, płacić padatki i spaŭniaje roznyja pawinnaści adnosna da hetaha-ž polskaha ūradu, dyk jon ich tak kryŭdzić, jak kryŭdzić ciapier, nie pawinien.

Dyk što-ž budzie z 1-aj Bielaruskaj Himnazijaj, jakaja ūžo pražyła niekalki ciażkich hadoŭ, jakaja mocna stała na hrunt bielaruski i zdabyła sabie pawahu ū bielarusau našaha kraju? Dumajem, što polskaja ūlada „Siaredniaje Litwy“ apomnicca i nie zachoća rabić hwaŭtu nad bielaruskaj siaredniaj školaj, bo trudna pawieryć, kab palaki, jakija majuć pretenijsiu da ludziej nia dzikich, a cywilizawannych, zamieŝt pamahać nam budawać swaju rodnyju školu, samym hrubym sposobam žnistazaŭli jaje. Adnak, ci ūlada apomnicca, ci nie apomnicca, my bielarusy ani na polskuju, ani na rasiejskuju wykładowaju mowu zhadzicca nia možam. My nia tolki majem prawa, ale naŝym ŝwiatym jość abawiazkam bužawać našu rodnyju školu, jak my i dahetul rabili; adstupać nazad nam nielha ani na šah, bo inakš strašny sud čakaje nas prad usim Bielaruskim Narodam i naahuŭ prad historyjaj. My nia majem prawa pradawać prawy swajho pakutnaha siarmiažnaha narodu, pradawać jaho samoha. Pieramiena-ž čatyroch staršych klas Himnazii ū Wilni byłab zdradaj, ahidnaj prada-

żaj naturalnych prawou našaha narodu. Bielaruskaja himnazija ū Wilni, praz swajo kolkhadowaje istnawannie jak mała, zmahałasja z rasiejščynaj. Zmahańnie było skutkoŭnaje: ciapier poŭnych 5 klas himnazii — čysta bielaruskija; astalnyja 3 krychu miašanyja, ale praca dzieła ich ačystki wiadziecca paważna. Jašče hod i himnazija naša budzie bielaruskaja całkom, usie bielaruskija padručniki napišucca, bo jany sapraŭdy pišucca, usie wučni źbielarusiacca, bo nia bielarusau mała, niabelarusy sapraŭdy bielarusiacca, niešwiadomyja bielarusy ašwiedamlajucca, jašče hod i niabelarusau, abo bielarusam niašwiedanym nia budzie čaho astawacca ū bielaruskaj himnazii. A kab u čatyroch staršych klasach zawieści nawuku na polskaj mowie, dyk heta značyła b skasawać henyja čatyry klasy dla bielaruskaj himnazii, skasawać usiu bielaruskiju praco i ūziacca za społščaninie dahetul niašwiedanymych hielarusau, abo abmaskaleńnie ich, bo tady jany pauciakali-b u školy rasiejskija, jakija adkrywać dazwalaje toj-ža p. Lichtarowič, katory našy školy zakrywaje. Moža jon takim paradkam zmahajecca z bielaruskaj školaj, a mo' majeć jakija inšyja mety, — my nia wiedajem. Nam tolki adno pawinna być wiedama, što my dabrawolna nia majem prawa dazwolić kasawać nasu Siaredniuju Szkołu.

Winceś Padhorski.

Ab patrebie dla bielarusau ašwiety.

Świetlyja ludzi zaŭsiody, nat' za sto hadou dahetul, dobra razumieli patrebu ašwiety dla narodu i rupilisja zachwocić swaich siabrou, pasyłać dziećta u szkołu. Stydna adnak, treba pryznacca, što my, ūniki tačasnaha pakaleńnia, dałoka nia usie razumiejem patrebu ašwiety i majem zaŭsiody nia mała zakidaŭ prociŭ szkołaŭ.

Doktar Ant. Kraskouski.

Bielaruskija lakarskija ziolki.

I. Z hrupy drewa - kustawych.

Bahun.

Bahun (Ledum palustre L., болотный багун, дикий розмарин) bałotny, dziki razmaryn, — heta piekna krasujućy, zaŭsiody zialony kust; pachnieć nadta dobra i raścieć u chwojnych lasoch i palasných bałotach Bielarusi. Haliny jaho zrazajuć uletku i z tych, na katorych jość nasieńnie, abščyplajuć liščio. Nastojem bahulnika lečać ad trascy, kašlu, a taksama ūdušša; używajuć jak prysypki i prymočki prociŭ karosty. Daŭniej używali jaho ad naskurnych narywaŭ, żaby i kokluša. Mocny adwar hetaje rašliny karysny pry lačeńni krywaŭki.

Barbarys.

Zwyčajny Barbarys (Berberis vulgaris, барбарис обыкновенный) dajeć żoŭtaju farbujuciju materyju, jakaja używajecca ū medycynie; lubiany stoj karyšcieblaŭ i asabliwa karaniou ma je horkaje taničnaje

Nia wywialisia jašče na Bielarusi ludzi, jakija wučycielcy, kali jana namaŭlaje pasyłać dziećta da školy, tak adkazawajuć: Moj baćka pisaram nia by ū, ja im nia jość i moj syn im nia budzie! — U hetych słowach bačym my nia tolki nieachwotu da nawuki, ale — što hořš — wialikuju da jaje pahardu, byccam da čahoš niepatrebnaha sielaninu. Adnak, hdzież, kali nie na wioscy, lohka pierekanacca, čaho wart toj, chto pišać umieje. Kali ūpływy pisara ślahajuć na wioscy dałoka, dyk ūwieś sakret hetaha ū tym, što jon pišać dobra umieje i woś pastaŭleny ūradam, kab wieści kancelaryju i pilnawać paradku nad hramadoj niaŭmiejućych pišać.

Jość śmat ludziej, katoryja ūznoŭ zakidajuć školnaja ašwiecie na wioscy, što jana tolki psuje ludziej i pierawaračawaje ū haławie ludziam. Kažuć, naprykład, szkoła adbiwaje haspadarskich synou i daćok ad haspadarki, chatniaha żyćcia. Drennaja szkoła, ničym nie zwiazanaja z żyćciom, časam moža tak adarwać chłopca abo dziaŭcynu ad jaho zapraŭdnaj doli, asabliwa kali i baćki nia śmat pracawali, kab dobra dziećta wyhadawać. Ale szkoła narodnaja, ū rodnaj baćkaŭskaj mowie, szkoła jakaja ū koźnaj halinie wierypicca pierad usim, kab pryarnawać nawuku da żyćcia da bytu sialanskaha, takaja szkoła ani trochi nia wybje z żyćciowaj kalai našu moładź. Naprociŭ, jana nawučyc kachać usio rodnaje, dobra rozumieć wahu taŭo bahaćcia, jakoje chwawajecca na wioscy ci to ū sile pracy, ciarpliwaści sialanskaj, ci to ū našaj ziamli, lasoch, dy wodach.

Zakidajuć tak-ža szkołam, što jany wučać śmat čaho niepatrebnaha. Čuŭ ja raz, jak niejki haspadar, što mieŭ syna ū himnazii, tak kazaŭ da dyrektara, „Na što mnie heta hrečyna, kali moj syn pojdzie: ū anżyniery?“ — Hrečynaj jon nazywaŭ nawuku hreckaj mowy i zusim nia wiedaŭ taŭo, što Hrećja i jość baćkaŭščynaj štukarstwa, jakoje ū joj dajšo

i ledź slabiaćaje swojstwa; kisa je pićcio z jahadaŭ wielmi karysna pry zapaleńniach, tyfusie i żoŭčnych trascach. Jahady źbirajuć u wosień i sušać; u hetaj postaci jany zachouwajuć usie swaje swojstwy.

Barwinak.

Barwinak (Vinca minor L., барвінак), jaki raście dzika ū lasoch i sadoch usiaje Bielarusi, wielmi pryhoży, zaŭsiody zialony kustoŭnik 3 s palowaj—7 wiarškoŭ wyšyni; kraski jaho bujnyja, niabieskaha kolaru. U medecynie używajecca tolki liščio, jakoje źbirajuć da krasawańnia; (jano, kali świeżaje, dyk ma je horki smak) wiažućy pašla suški. Nastoj na wadzie z jaho ma je horkaść i udzierżawaje tanin. Nastoj barwinka karysny ū tych wypadkach, kali patrebn mocna wiažućaje sredstwa.

Biaroza.

Zwyčajnaja bielaja biaroza (Betula alba) adno z najbołš raspaŭsiudżanych i ulubionych na Bielarusi drewaŭ; ma je rozny użytak u narodnaj haspadarcy, a taksama i ū lekach. Z biarozawych pupuśak dabywajuć lakarskuju esencyju. Pupuški pryhatouwajuć hetkim sposabam; uwiasnu źbirajuć maładyja, ledź ras-krytyja pupuški i sušać ich na soncy; zusim suchija

da najwyšejšaha raźwićcia, asabliwa što datyčyc budaŭnictwa. Jarki heta prykład, jak lohka niawučo-namu čaławieku panylicca, kali paćnie sudzić ab tym, čaho jon nie rozumieje.

Stydajecia dzieła hetaha, braty bielarusy, rabić zakidy suprociŭ školnaje ašwiety, a rupciesia z usich sił, kab na Bielarusi nia było niwodnaje wioski, hdzie nia była jaŭnaja, abo — kali inakš być nia moža ũ sučasny momant — tajnaja bielaruskaja škola. Praswieta daść Bielarusam siłu i ũzrost, wolnaść, i niezaležnaść. Treba dumać i radzić ab hetym; dzieła hetaha naš klič:

Staryja da rady, a maładyja da školy!

A I.

*
*
*

Chwory ja, duša ũ mianie chwareje:

Niima rady jak jaje lačyc;

Serca biednaje ũžo chutka nie zdajeje

Kaľacicca, nie zdajeje žyc.

I ciapier, ũ apošniuju hadzinu

Ja žwiarnuusia, Panie, da Ciabie:

Pamaży zakončyc puciawinu,

Prytulj jak syna da siabie.

Ja zusim ũ žyci Ciabie zabyusia,

Mocna, nieprabaćna nahrašyŭ,

Winawajcaj praď Taboj zrabiusia —

Wieru i sumleńnie zahubiŭ.

Šwietly Jezu, niešciarpimy muki

U Twaich prabitych ruk i noh...

Ja malusia — praciahnj mnie ruki,

Kab ũ Ciabie skanać ja moh!...

Aleš Smaleniec.

Muraszka i haľubka.

Uwalitasia niejaka ũ krynicu,
Sztobrała spad ziamli wadzicu,
Z raboty idućy muraška.
Naprasna jana tam ratujecca.
Pakinuŭšy ciažktuju nošu:
Žycia joj kančatasia łaska.
Pad hety čas bieła haľubka
Apodał na chwojcy siadziela:—
Ihlica maleńka na pomać
Murašce z tej chwojki žlaciela;
Muraška abniauŭšy chmyzinku,
Z krynički tej wyplyć zdaleła...

Adzin palaŭnićy niadobry
Namieciŭ raz streł nieabmylny
Haľubku zniać z chwojki ihlistaj,
Tady miży traŭki rasistaj
Išla na rabotu muraška:—
Cichutka k stralcu padcikala
Ukusam jaho strapianuła:—
Streł wyšati niacelny.
Haľubka ũ wysi patanuła,
Za pomać murašce padziaćna.

K. Swajak.

.....

Z KRAJU.

BARUNSKAJA PARACHWIJA SUMUJE.

Prybyuŭšyja z Barun ludzi raskazawajuć, što ũsia barunskaja parachwija, a taksama i parachwii susied-nija poŭny žalu i sumu pa ks. M. Piotroŭskim, jako-

pupuški naliwajuć špirtam (na 1 funt pupuŭak biaruć 4 f. špirtu), butelku zawiązawajuć papieraj i na nie-kalki dzion stawiać jaje na soncy, časta lůzbaľawaju-ćy, a pašla 2-ch miesiacau žliwajuć šera-zialona-žoŭ-tuju žyžku, cedziućy praz bielyj multan. Da 2 f. esencyi z biarozawych pupuŭak dadajuć 1 zaľatnik am-monijaku, —kali-ž jon zusim raspušćicca, prymiešawajuć jašće 3 zaľatniki kamfory. Ad trascy biarozawuju esencyju dajuć unutra dorosłym pa staľowaj lyžcy na raz, dziaciom razwodziać wadoj. Ad kašlu pa adnej harbatnaj lyžcy na 4 harbatnych lyžki wady. Pry pa-bojach, ad reŭmatyzmu i ľamaty ũcirajuć u chworaŭe miejsca esencyju rukoj; pry ranach uliwajuć kropla-mi esencyju ũ parezy, šćiskajuć adnačasowa krai-ny i pakrywajuć jaje anućkaj, namazanaj šwiežym, čystym, nie saľonym i raspušćanym saľam. Ad boli zuboŭ namačawajuć kawalaćak cukru esencyjaj i ku-sajuć jaho chworym zubam, abo esencyjaj namača-wajuć čystuju palatnianuju anućku, zložanuju 6—8 razoŭ, abo watu i kľaduć, na chwory zub, kab jana pamiz šćakoju i chworym zubam. Lišcio biarozy ma-je tyjaž swojstwy, što i pupuški, tolki ũ miensaj stu-pieni. Kara biarozy ũzywajecca ad zaľachu i pry skurnych chwaroobach. Biarozawy dziohać taksama ũzywajecca jak wonkawaje sredstwa prociŭ reŭma-tyzmu i ľamaty. Sa staroj kary suchoj pierahonkaj atrymliwajuć lakarskaje maŭla. Sok maľadych drewaŭ

maje krywićyščilnyja, slabiaćyja i maćahonnyja swoj-stwy.

Brusznicy.

Brušnicy (Vaccinim Vitis idaea L.)— wiečna zia-lony, maleńki kustoŭnik z wiadomymi ũsim čyrwon-y-mi jahadami, z jakich hatujecca prachľadzajućaja wa-da, karysnaja chworym trascaj, a z cukram—pryjem-naje pićcio j dla zdarowych. Wywozicca ad nas ũ Niamiećcynu dla pryhataŭleńnia ŭtućnaha wina.

Czornaja buzina.

Čornaja buzina (Sambucus nigra L.) rašćieć usiudy, nawiet u ćianistych miasocch. Zbirajuć z jaje jahady i kraski. Pry sušenni krasak na prodaž ich treba žbirać, pakul nie apaduć maleńkija krasački i chutka sušyc ich u chaľadku. Ptuški dzioŭbajuć jahady, dzieła čaho ich nia treba pakidać doŭha na kus-toch. Kustoŭ buziny nia kranieć niwodnaja z chat-nich žywioľau; jahady niasuć śmierć kuram, a kraski škodny dla indykoŭ. Kraski buziny majuć patahon-naje i bolesupakojwajućaje swojstwa, dzieła čaho ũzywajucca jak harbata ad praščiuży i jak pryarki i paľaskańnie ad bolaŭ horľa. Nasieńnie majeć sla-biaćaje swojstwa; z jaho wyciskajuć maŭla, wiado-maje ũ aptekach pad nazowam Oleum armillorum

ha polskaja ūlada biaz daj pryčyny aryštawała, i biaz winy trymaje pad areštam ū Wilni užo blizu 4 miesiacy. Szmat pisali prošbaŭ, usiej parachwii byli podpisy, pasyłaŭ delehacyi i da Żelihoŭskaha i da Makreckaha i ūsio naprasna. Trymajuc, bo majuć siłu, choć niawinnaha. Ciapier Barunskija parachwianie ūžnoŭ strojacca pisać prašeńnie i źbirać podpisy nia tolki ū swajej, ale i ū susiednich parachwijach, z damahańniem ad ūłady kinuć mučyc čalawieka, ichna-ho darahoŭa probašča i słaŭnaha biełaruska, dy chutčej puścić jaho na wolu ū Baruny.

KRYUDZIAĆ BIEŁARUSAŬ.

U Szarkaŭskaj parachwii, Dzišnienskaha paw-siarod mnohich šwiadomych biełarusau jość mnoha i biełarusak. Alež i ciažkaja ich dola! Kali rewirowy zastrašyŭ probašča, kab nie hawaryć biełaruskich kazańniaŭ, abo kab wykazaŭ, čamu probašča heta robić, dyk treba było sabrać podpisy sialan, žadajućych biełaruskich kazańniaŭ. Wot-ža dzieła zboru hetych podpisaŭ šmat pracy pałažyła zasłužonaja biełaruska Malwina Radziuk. Jana ū chutkin, časie sabrała cełaje mnostwa podpisaŭ. Ale na hetaj pracy złaŭiła jaje palicyja, aryštawała i pawiezła ū Hlybokaje. Ab da-lejšym jaje losie nia wiedajem. Adno tolki skažam, što tak pawinna pastupać koźnaja biełaruska. Ab takoj narod naš nie zabudziecca.

Cikawaja prošba.

„Беларускія Ведамасьці“ źmiaścili na swaich stranicach he'akuju zamietku.

„PROŠBA DA PANA NAČALNIKA REWIRU.

Haspadary Zabreskaje wołaści Wałožynskaha paw. zwaročywujucca praz „Беларускія Ведамасьці“ z prošbaj da swajho rewirowaha načalnika, kab jon zabaranii palicyjantam ździrać samadumam doščački

z chat z nadpisam pabełarusku. Hetkuju doščačku niadaŭna palicyjant z Zabrežja zahadaŭ źniać haspa-daru z Haradziešni, Janku Marzaku. My spadzijom-sia, p. načalniku, što pa wašamu zahadu heny pali-cyjant prydzie i abwieścić Janku Marzaku, što hetakija biełaruskija napisi ūsie mohuć rabić.

Z pašanaju Haspadary Zabreskaje wołaści.“

Pawažanyja haspadary, prydziecca wam ciarpieć, bo p. rewirowy nia tolki nie skaža źniatuju dosačku pawiesić, ale kali majecie biełaruskuju škołu, dyk jaje pastarajecca začynić, a wučyciela aryštawać.

Da nas pišać.

MIORY, Dzišnienskaha pawietu.

U nas ciapier, jak šmatkamu užo wiedama, pracu-je ksiondz Aściłowič, nienawišnik biełaruskaha adra-džeńnia. Jon nia tak daŭno zrabiŭ fałšywy danos na ks. W. Szutowiča, wiadomaha biełaruska, probašča ū Baradzieničach, jakoha duchoŭnaja ūlada zaklikała ū Wilniu i nat' dumala pakarać, ale chutka ahledziłasia, što ks. Aściłowič panapisawaŭ na jaho adny tolki hłupstwy, dyk tak i astałasia. A brydka danosami zajmaccal Choć jamu heta ni pačom. Jon prašleduje biełaruskašć, jak tolki moža i ū hetym prašledawań-ni, tak jak i ū danosach, robić hłupstwy, bo, na- przykład, byli takija zdareńni, što ks. Aściłowič zaha-dawaŭ babam (tak jany mnie kazali) malicca Maci Bo-žaj, kab biełarusy nawiarnulisia na polskuju wieru. Adzin śmiech!

Bura papsawała kaścioł u Miorach, narabiła šmat škody, złyja jazyki kažuć, što heta Boh pakaraŭ ks. Aściłowiča za prašled biełarusau. A chto dakaža, što heta niapraŭda?

Miorski Parachwijanin.

Wisznia.

Zwyčajnaja kisłaja wišnia (Prunus Cerasus L.) bolš cenicca ū medycynie za sałodkaju (čarešniu),— ściabło jaje patrebna čaściej na zahataŭleńnie roznych lakarstwaŭ i sokaŭ—syropaŭ. Smała, wyciakajučaja z drewa i badaj što zusim padobnaja da arabskaje ka-medzi, raspuščanaja ū wadzie, ūzywajecca pry lačeń-ni krywaŭki. Liščio wiśni kładuc ū bocki pry saleńni aħurkoŭ; małady list hetaje wiśni, wysušany ū cha-ładku i skručany na saħretaj žaleznaj blasie, ūywa-jecca zamiest harbaty. Z jahadaŭ wiśni, aprača wa-reńnia, naliŭki, syropu i morsu, atrymliwajuć (bra-žeńniem) fermentacyjaj soku z cukram i wadoj daska-nalnaje wino.

D u b.

Zwyčajny dub (Quercus Robur L.) Samaje ras-paŭsiudžanaje i najwažniejšaje drewa ū našaj bačkaŭ-šćynie, wiažučyja swojstwa kary jakoha robić jaho miž inšym, nadta karysnym dla lakarskich metaŭ. Używać karu ū nutro treba wielmi ašciarožna ad pa-łowy da adnaho załatnika pry krywaŭcy, cynhotnych krywiciačeńniach i stratach krywi, bywajućych ad słabašći orhanaŭ. Zamiest parašku z kary moźna da-wać adwar z 3—4 załatnikoŭ ciortaje kary na butelku

Sambuci. Naciortaja maładaja kora, pryložanaja da ščaki ūnimaje bol zuboŭ. Prociŭ roznaj wysypki, sku-łau i lišajoŭ u niekatorych miajscowašciach p'juć na-stoj buzinnych krasak—u kolkašci ad $\frac{1}{8}$ da 2 załatni-koŭ na butelku wady—najbolš ūzywajemaje patahon-naje, a nastoj sa šwićzych krasak słabiačaje i mača-honnaje sredstwa, taksama jak i nastoj liščia ū kol-kašci 4 s pałowaj załatnikoŭ na butelku wady, ale apošni ūzywajecca nia tak časta. Najbolšuju maje la-karskuju moc kora buziny, (z jakoj askrobawajecca pawierchnaja šeraja skurka): adwar z jaje ū kolkašci 9—10 załatnikoŭ na butelku wady časta wielmi dapa-mahaje pry wadziancy, roŭna jak i buzinnaje wino, pryhatawanaje z zialonaje kary ū kolkašci 22 załat-nikoŭ na butelku biełaha wina; hetyja sredstwy—sła-biačyja, ale z pawialičeńniem pryjomaŭ, zjaŭlajuca sredstwam rwotnym

Czyrwonaja buzina.

Čyrwonaja buzina (Sambucus racemosa L.) raś-cie ū nas na Bielarusi ūsiudy i nie baicca najmac-niejčych marozaŭ. Krasuje ū traŭni, jahady čyrownaja dašpiawajuć u žniŭni. Wycisnuty z jahadaŭ sok maje patahonnaje swojstwa; z nasieńnia zdabywajecca maś-ła, jakoje ūzywajecca dzieła lakarskich metaŭ.

SZUTAWIČY, Ašmianskaha pawietu.

Daŭno dumaŭsia: waźmu ałowak, dy čyrknu što ũ „Krynica“ ab našym wojcie, ale ũsio niejak adkładaŭ; dumaŭ, što jon paprawicca, aź čakać z jaho paprawy, tak jak sa staroj kabyły, nia prychozicca. Razumniejšyja ludzi ũžo daŭno ũ nas haworać, što treba prahnać z hminy našaha wojta, bo ludziam jon nie karyсны. Jon służyć tamu, chto maje siłu. Jaho čaławiekam nazwać dobrym, abo razumnym niamožna, bo, kali byli ũ nas bałšawiki, dyk jon pradusimi nazywaŭ siabie biełarusam, dumajućy, što biełarusau bałšawiki nadta lubiać (ale i indyk dumaŭ, dumaŭ, dy zdoch), a jak pryšli palaki, dyk uznoŭ staŭsia palakom. Słowam, chitryć naś „jaśniewielmoźny i wialiki pan“ wojt. Ale ci na doŭha—nia wiedajem. Ab patrebach ludzkich jon nia dumaje, bo nia ũmieje dumać. Jon tolki ab sabie dumaje, dyk na što jon nam patrebny? Treba nam pastaracca sabie druhoha wojta, daŭno ũžo heta treba.

Karnaliniec.

ZYDOMLA, Hrodziensk. paw. Na paŭdarohi z Horadni da Skidla lażyć wioska hetajnazowy. Kala Zydomli prachodzić ciapier čyhunka, jakaja zlučaje Horadni z Waŭkawyskam praz Mosty. Kab nie jana, dyk wielmi hłuchoj byŭby naś kut. Miajscowaść tut saŭsim ploskaja, ũzhorkau bliska niam. Jość nie wialickaja cerkwa, pieraroblenaja tak sama, jak šmat druhich, z unijackaj cerkwy. Nat' wielmi mała źmianiasia jana z wyhladu. Staryja ludzi haworać, što ciapier jana wyhladaje blizu tak, jak kaliś za Unii. Kab dobra ciapier tut pakapacca, kab šciorci na katalikach polski palityčny nalot, a na prawastaŭnych ũschodniuju maskoŭščynu, znajšliŭsia-b ũ našych żydomlanskich biełarusach—unijaty. — Miły Boža, kolki ũ nas na Biełarusi hetaha čuźackaha nalotu!

Susied.

wady. Adwar prymajuć u nutro i ũżywajuć jak plastyr; jon wielmi karyсны, jak wiaźučaje sredstwa pry krywaŭcy, wyciačeŭni śliziaŭ u tych wypadkach, kali heta zdarajecca źjawišča nie ad zapaleŭnia, a ad nia-stačnej żyćciowaści orhanaŭ; možna taksama ũżywać jaho pry ranach u horle, jak pałaskaŭnie. Mocny adwar sa šwieźaje dubowaje kary azdaraŭlaje pawierchniu ran i pasablaje ich zahajeŭniu. Možna taksama absypać rany miešaninaj paraška dubowaje kary z paraškom wuhla, što karyсны, jak wiaźučaje dezynfekcyjnaje sredstwa pry hanhrenawych i cukrawičnych ranach. Nastoj z paraška z sušanych i źmielanych źaludoŭ dajecca dziaciom ad źalutuchi; he-ty nastoj, aprača taho, ũzbudźaje dziejalnaść orhanaŭ, raźbiwaje puchlinu i źnistaźaje ũzdućcie żywata. Čarnilnyja dubowyja hareški waładajuć wiaźučymi swojstwami ũ najwialikšaj stupieni. Z źaludoŭ atrymliwajuć zdarowuŭju i smačnuju kawu, dzieła čaho, sabraŭšy ich uwosieŭ, abčyščajuć ad łupiny i, razdrabiŭšy, sušać spačatku na wolnym pawietry u chaładku, a potom pry ũmiarkawanaj haračynie ũ piecy; pašla suški, piakuć, mielać i hatujuć z prymieškaj dzwioch častak kawy; źaludy karyсны ad anhielskaj chwaroby i suchotaŭ. Wanny z kary radziacca suchotnikam i ad łamaty ũ kaścioch, a aściudźžany adwar jaje ũżywajecca ad wypadaŭnia ũ dzieciej pra-

KACHANOU, Horadziensk. paw. Kali jedziaš na parachodzie ũwierch pa Niomanie, ũ niekalki wiarstach za Paniemuniem, kaliś rezydencyjaj staroha našaha rodu Niamcewičaŭ, bačam na prawym bierazie raki, na ũzhorku, wiosku, a siarod jaje niewialickuju dzierawiannuju cerkaŭku. Kochanaŭ kaliś naležaŭ da klaštaru bryhitak u Horadni i tady byŭ tut taksama i kaściołčyk. Na niekatoryja festy akaličnyja biełarusy-kataliki prybywali siudy zdaloku, np. z paŭnocnaj častki Harodzienskaha pawietu. Kachanaŭ należyć da wielmi pieknych miescaŭ. Swajimi chatkami hladzić jon z ũzkorja na ciakučyja chwali Niomana, na susiednija hustyja lasy, na płyty, dy barki, na jakich Mienščyna maje mahčymaść splaŭlać swaje tawary ũ niz raki, a nat' praz Litwu da Niemcaŭ. —

Hodzi ũzhlanuć na Kachanaŭ, na typowyja chaciny, wiaskowuju wulicu, kab zaraz uciamic, što my staim na šcyra biełaruskaj ziamli, hdzie i kolar nieba i hołas ptuśak, i aramat krasak—usio haworyć ab biełaruskaści našaha kraju.

Swoj.

Szto ezuwać na świecie.

U POLSZČY.

Na plenarnym pasiedźaŭni Sojmu nowy premier—Panikoŭski zdaŭ deklaracyju ad imiani nowaha ũradu. ũ zahraničnej palitycy ũrad maje źadaŭnie ũtrymać mir, naładzić ekanamičnyje znosiny z susiedziemi, jak heta ũžo zaznačyłaŭsia ũ pierahaworach češka-polskich, jakija ciapier iduć u Wařawie. Sprawa finansawaja Polščy nia jość ũžo takaja biezna-dziejnaja: pramyślowaść, dabrabyt kraju—značna pawialicyliŭsia. ũrad apracoŭwaje projekt baračby z ka-

chodnaje kiški i ad antonawaha ahnia,—ũ apošnim wypadku abawiazkowa treba karystacca radaj doktora. Adwarnaje dubowaje liščio prykładaŭć da admarrowanych miescaŭ.

Żawiny jahady.

Żawiny jahady (*Rubus fruticosus*, ежевика) rastuć šmat dzie na Biełarusi i dajuć aświaźajućy, kiśla-sałodki sok; mocny adwar z ich, pryhatawany na miodzie—wielmi dobrze pałaskaŭnie pry chwarobach horła j dziosnaŭ; chworym radziać chaładziec z jeźawiki.

Kasztan.

Ad zwyčajnaha (konskaha) kaštana (*Aesculus hippocastanum* L.) ũżywajuć karu i špielyja kaštany. Zbirajuć i abdzičajuć karu z 3—5 hadowaha dreŭca, jakaja padobna da chinnaj kary, z prymiešciu rewienia wylečywuje najwialikšyja trascy. Nie małoje taksama značaŭnie konski kaštan maje i ũ lekach bydła-

(Dalej budzie).

munizmam u kraj; hety prajekt budzie predstaulany Sojmu. Urad pryznajne patrebnym prawiešci ahrarnuju reformu. Szto da Rasiei, dyk dzieła taho, što usie zakidy jaje nie majuć nijakaha hruntu pad saboju, premjer spadziajecca, što sawiecki urad spoünić abawiazki ryžskaje umowy.

ZAMACH na NAČALNIKA POLSKAJ DZIARŽAWY.

U Lwowie 25 wierašnia ukrański student Ściapan Fiedak, syn wiadomaha ukrańskaha dziejača, try razy wystraliü u aütamabil, u jakim jechaü Načalnik Polšcy Piłsudzki i lwoüski wajawoda Hrabouški. Čacwierty raz Fiedak wystraliü u samaho siabie, Piłsudzki wyjšau cely, Hrabouški lohka ranien u pliačo, a Fiedaka pabili da niaprytomnašci i aryštawali. „Za usio toje, što z nami wyrablajuć“ — hetyja słowy, jak pryčynu swajho učynku, kazau Fiedak pieradać Načalniku Polšcy Piłsudzkamu, zaraz pa swaim aryštawañni. Waršauskija hazety, abmaulajućy hety napad, zhodna pryznajuč, što mieü jon na mecie toje, kab Liha Narodau žwiarnula üwahu na ukrańskaje pytañnie u Polšcy. Baranić Fiedaka užialisia wydatnyja idejnyja adwakaty ukrańcy, jak wiadomy Lawon Hankewiç i inš.

SPRAWA USCHODNIAJE HALICYI.

Dziakujućy starañniam pradstaünika u Lizie Narodau ad Kanady, jaki pryšluchajecca da hołasu kanadzkič ukrańcaü, šledam za sprawaj Wilenščyny i Hornaj Slezii patročhu wyplywajeć na mižnarodnaje pole sprawa Uschodniaje Halicyi, jakaja znachodzicca pad polskim panawañniam, ale za Polščaju tymčasam nia pryznana. U hetaj sprawie šukajeć dla siabie karyšci, jak zazwyčaj, Anhlia, tut jana zrobić šmat nia-pryjemnašci polskim endekam, jak žrabila u sprawie Hornoj Slezii i Wilenščyny.

SPRAWA WILENSZČYNY.

Sojm Niezależnaje Litwy adkinuü druhi prajekt Himansa ab razwizañni Polska-Litoüskaje sprečki, pryznaüšy, što u prajekcie tym jošć artykuly, pahražajućyja niezależnašci Litoüskajej Republiki. Mahčyma, adnak, što pašla peünych paprawak u hetych artykułach, kali na ich zhodzicca Liha Narodau, litoüski sojm prymieć jaho, bo usio-ž prajekt pryznajne Wilniu i Wilenščynu nia Polšcy, a Litwie. Polšča prajektam zusim niezadowolena. U Siaredniaj Litwie iznoü majuć žbirac pradstaünikoü wilenskaha mahi-stratu, niewiadomych i hminnych rad, kab tak ci hetak zapiarečyć prajektu Himansa. Szto budzie dalej, skazać iznoü duža trudna. Na pasiedžañni Lihi Narodau Aškinazi wyjašniü pazycyju Polšcy u Wilenskaj sprawie. Polski urad trymajeecca taho, što jak tolki nasieleñniu Wilenščyny bydzie zaharantowana prawa samaadnažeñnia, dyk armija hen, Zeihoüskaha bydzie adrazu wywiedziena.

U ANHLII.

Z pryčyny taho, što z rabočymi trudna zhawarycca ab warunkach pracy, u chutkim časie u Anhlia majuć spynić mašyna-budaünickuju i karabel-budaünickuju pramysłowašć. Heta pahražaje dwom miljonam rabočym zastacca biaz pracy.

PAÜSTANNIE U INDYI.

Paüstañnje u Indyi nia šcišyłasja, jak pawiadamili byli hazety, a jašće bolejš pašyrajecca. U wadnej prawincy abwiešćana karaleüstwa, niezależnaje ad Anhlia. Na čale jaho staić induskaja duchouñaja asoba.

SPRAWA IRLANDYI.

Adnosiny Anhlia da Irlandyji za astatni čas pahoršali. Iznoü zhubiłasja nadzieja, kab sprečka irlandzkich niezależnikaü, sinfejnerau, z Anhliajš skončyłasja ładam. Pierahawory irlandzkaha prezydenta De-Walery z staršynioju anhielskich ministraü Lojd-Džordžam, pierarwalisia. Sinfejniery adnak šukajuć daroü da parazumieñnia z Anhielskim uradam.

SPRAWA NACYJANALNYCH MIENŠAŠCIAU U RADZIE LIHI NARODAU.

Rada Lihi Narodau adkinuła prapazycyju pradstaünika paüdniowaj Afryki u sprawie ütwareñnia stalaje komisii, jakaja byla-b upawažniena atrymliwać skarhi ad nacyjanalnych mienšašciaü i prawierać hetyja skarhi na miešcie. Prociü hetakaj prapazycyji wystupili pradstaüniki Polšcy, Rumunii, Juhašlawii, Čechasławaččyny i Finlandyji. Widać hetym staŕonkam poryć woka takaja instytucyja, u jakoj-by pryhniečanyja narody šukali-b sprawiadliwašci.

Wiestki z Kouna.

KOUNA. (Od našaha korespondenta).

500 HADOU ISTNAWANNIA ŽMUDZKAJ DYECEZYI

11 wierešnia u Kouñi uračysta adšwiatkawali 500-hadowaje istnawañnie Žmudzkaj Dyecezyji, založanaj u 1421 hodzie praz šw. Papterza Marcina V-ha. Dyecezyja byla зробlena pa prošbie Wial. Kniazja Witalda. Stalicaj nowaha biskupstwa byli m-ka Wornie (Miedniki) u asiarodku Žmudzi. Pieršym biskupam Žmudskim byü Maciej. Šmat pracy wypala na dolu üsich ksiandzoü nowaha biskupstwa na baraćbu z reštaj pahanstwa i u XVI—XVII w. w z mocna ražwiušymsia na Žmudzi protestantyzma.

XVII wiek byü časam, kali R-Katalicki Kašciol stau wyžejš za usie inšyja kašcioly. Baroniačy swaju wieru pad ciažkaj rukoj maskoüskich caroü i kataü praslyła Žmudz pod imeniam „Šwiatoj Žmudzi“.

U 1864 h., pašla paüstañnia, maskali zahadali pierianašci seminariju i stalicu Dyecezyji u Kouñu.

Čiapier katedra Žmudzkaja u Kouñie — daüny kašciol šw. šw. Apostalaü Piotry i Paüla, pa prošbie sučasnaha biskupa J. E. ks. Karewiča üzwyšana u rad mniejšych bazilikaü (Bazilica minor).

Dyecezyja naličwaje 1.300.000 wiernych (razam z Kurlandyjai). Bolšašć litwiny, palakaü tolki 250.000 čalawiek, bietarusy katoliki zasialili blizu üwieš Nowo-Aleeksandraüski pawiet.

PAWAROT ZWANOU.

Z Maskoüščyny prybyli da Kouñy pieršyja z lika množstwa žniatych zwanou maskalami u

1914-15 h. h. z kaścielnych wieżaŭ i wywiezianych da mackaŭščyny.

DARAH I HOSĆ

Biełaruski praletarski paeta Ciška Hartny (Dz. Żylnowich) pryjechaŭ z Mienska da Kouny, kab wiaści pierahawory z zahranicaj ab wydaŭni biełaruskich knih.

BIELARUSKAJA ŠKOŁA.

Kowienskaja Bielaruskaja hramada źbirajecca adcynić na hetu zimŭ biełaruskuju pačatkowuju školu, kali nia budzie pieraškodaŭ z boku prawasłaŭnaha duhawienstwa.

ACHWIARA KNIAHINI RADZWILŁOWAJ.

Pierajechnaŭsaja na zausiodnaje życie ŭ Kounu kniahinia Mahdalena Radzwilłowa achwiarawała kowienskamu Miastowamu Muzeju 12 staradaŭnich biełaruskich zlatatkanych pajasoŭ, jakija ŭžo wystaŭlany dzieła achladu.

Kryehu ab haspadarey.

KALI SKACINA MOŻA DAWAĆ DACHOD.

Wialikuju maje wahu nia sto!ki wybar parody, jak dobry dahlad i razumnaje charčawaŭnie karowy. Kali dobra i razumna karmić skacinu, to možna mieć dachod i ad tutejšaj biełaruskaj čyrwonaj parody. I jość prykłady, što halenderskaja paroda, katoruju razwodzili ŭžo 25 hadoŭ, pry kiepskim dahladzie i słabych charčach saŭsim wyradzilaŭsia i straciła swaju mlečnaju hatunkawaść.

I tutejšaja paroda moža dać bolšy dachod pry kormie intensyŭna—indywidualnym (heta taki sposab raźdačy kormu, što tej karowie, što bolš daje małaka, dajecca bolš kormu dy lepšaha, čym tej, katoraja mieńš małočnaja.

Adzin agranom paradziŭ raz zaniacca akuratnym padboram stada pa małočnaści i lepšych karou karmić pażyŭniejšym kormam. I woś praz 5 hadoŭ, 55 karou dała 33167 harcaŭ małaka; siarednia karowa dała 166 wiodzier małaka ŭ hod, a najlepšyja karowy dali pa 275 wiodzier. A adzin profesar tymčasam dawodzić, što dobryja karowy dajuć 129—193 wiodry, a najlepšyja 322 wiodry.

Znača, našy haspedary pawinny źwiarnuć na hetu ŭwahu: pawinny lepšyja karowy, karmić bolš i lepšym kormam.

A. N.

Z Bielaruskaha Życia.

◆ Akademik E. Karski prysłaŭ adnamu wileńskamu biełarusu piśmo z Piaci rourhu (Was. Ostr., 7 linija d. 2 kw. 10). U jakim pawiedamlaje, što wyjšła z druku jaho nowaja kniha: „Беларусы III 2 —

Старая беларуская пісьменнасць“, Pietrahrad 1921. Akademik cikawicca literaturnymi nawinami i prosić pieradać pakton usim ziemiakam, Piśmo wysłana 1 wieraśnia h. h.

◆ Pieršaja partyja studentaŭ biełarusau ŭžo wyjechała z Wilni ŭ Prah, u českija wyšešyja školy.

◆ Pradstaŭniki Wilenskaha Bielar. Nac. Kam. nie mahli wyjechać na žjezd u Prah dzieła niawydačy im pierapuskau u patrebny čas.

◆ Hram, F. Alechnowič zarhanizawaŭ z mas-tackich sił dramatyčnuju truppu, z jakoj źbirajecca ŭ ab'jezd prawincyi. Pryhatouleny helkija p'jesy: „Ptuška ščaścia“—Alachnowiča, „Zbintežany Saŭka“—Rodziewiča, „Ja Pamiör“ (pierakład i „Na adnym kreśle“ (pier.).

◆ Z 1 kastryčnika pašalisia zaniatki ŭ Litoŭskaj prawasłaŭnaj seminariji ŭ Wilni. U nowuju prahramu ŭwiedziena wykładaŭnie biełaruskaj mowy i literatury, historyi i hieohrafii Bielarusi. Cikaŭna, kali buduć ŭwiedziany hetyja nawuki ŭ prahramu katalickaj seminariji ŭ Wilni, rychtujučaj ksiardzoŭ dla biełaruskaha katalickaha nasialeŭnia?

◆ Na žjezd u Prah wyjechała z Kouni šmat biełarusau, u tym liku staršynia biełaruskaha ŭradu Łastouški i staršynia Rady Biel. Narod. Resp. Kryčeŭski i inš.: Z Wilni taksama wyjechali aź try asoby, ale tolki z „Jednaści“ u tym liku i sam p. Aleksiuć. Rešta wileńskich biełarusau nie mahli wyjechać bo zaciahnuli tutejšyja ŭlady wydaču zahranicnych pašpartau.

USIACZYNA.

Licby sušwietnaj wajny.

STRATY Ŭ LUDZIACH:

Zabita (wa usich krajoch)	9.500.000
Abiaźwiečana	10.000.000
Rannych	18.000.000
Usiaho	35.500.000

Szto heta znača 9.500.000 zabitych? Kali wylażyć hetych niabošcykau plačo k plaču ad Paryža da ŭładiwastoka, heta znača praz ŭsiu Eŭropu i Aziju, dyk patrebna tolki 7.000.000 niabošcykau. Dzieła pierawozki ich, jak harmatniaha miasa, patrabujecca 1200 maršrutnych ciahnikaŭ.

WYDATKI NA WAJNU:

Z 1 žniŭnia 1914 h. pa 1 žniŭnia 1918 h. wydana ŭ niemieckich markach pa kursu dawajennaha času:

Maskoŭščyna	172 368.809.000 mrk.
Anhlja	153 404.000.000
Niamieccyna	115.211.000.000
Francija	84.759.000.000
Ameryka	64.360.000.000
Arstra-Wenhryja	79.424.000.000
Italija	35.800.000.000
Inšyja haspadarstwa	3.353.000.000
Razam ŭsie	683.679.000.000 mrk.

Pry hetym wydawałasja:
 u dzień 968.204.795 mrk.
 u hadzinu 19.508.533
 u minutu 325.159
 u sekundu 5.420

A. S.

ŽARTY PAD KULAMI.

Da ūsiaho prywykaje žaŭnier i da kulaŭ tak sama. Oś jakija napisy parabili žaŭniery na ziamlancy pad čas zaniaćcia bajowaj działanki pad N.:

1. Szrapnelam i hranatam uwachod zabaroniany.
2. Hości z charčami — jość nadta pažadany.
3. Kožny wizyt načalstwa musi być zameldowany za 2 hadziny prad im.
4. U wiaczernich hadzinach prosić hołasna nie stralać.
5. Paleńnie tytuniu biaz pačastawańnia biazumoŭna zabaraniajecca.

Jość na świecie kraj, jaki zjaŭlajecca praŭdziwym rajem dla działučet, jakija choćuć wyści zamuž. Hetym rajem jość tureckaja prawincyja Anhora, jakaja ciapier maje swoj niezalezny ūrad.

Dziaciuk, jaki tam nie aženicca da 25 hadoŭ, atrymliwaje ūsiaho try čecwiarci ūsiaho dachodu, što žanaty čalawiek. Utrymliwanyja hrošy addajucca ū haspadarčyja kasy, z jakich dajucca zapamohi žanatom. Toj dziaciuk, jaki prażyŭ 25 hadoŭ i nia choća žanicca, zasudžajecca na prymuscwyja raboty. Chto ženicca i maje dzieci, toj atrymliwaje za darma ziamlu, a dzieci moža hadawać na dziaŭžaŭny košt. Kandydaty da žaničby atrymliwajuć ad haspadarstwa pażyčku na doŭhi termin („P. K.“)

NAJSTARSZY ČALAWIEK NA ŚWIECIE nazywajecca John Shell. Jon zjaŭlajecca fermeram u Kenfucky ū Zlučanych Sztatach Ameryki, jamu ličycca 133 hady, bo radziŭsia u 1788 hodzie. U ciapierašni čas jon zusim zdaroŭ, maje dobruju pamiać i zorkaść, tolki trochi nie dačuwaŭe. („P. K.“)

SWAJA POČTA

Antonu Wojciku u Wiarenkach. 125 marak atrymali. Dziakujem.

Hryškiewiču ū Maładečnie. 80 m. atrymali. Padziaka. Pišycie, što ū Was čuwać.

K. Swajaku. Usio atrymali. U swaim čaśie nadrukujem. Pišycie bolš.

Janu Łatyšu ū Parečy: Usio pryslanaje atrymali. Dziakujem. Pišycie bolš.

Malwinie Radziuk u Szarkaŭščynie: 200 m. i wiestki atrymali. Padziaka. Naša Wam spahada s pryčyny Wašaho areštu za bielaruskuju sprawu.

Alesiu Smalencu: Za ūsio padziaka. Knižak Wam my pryhatawali, afe ciazka ich pieraslać.

Mikałaju Talerku u Ryzie: Za Waš haračy list padziaka. „Krynica“ Wam pasyłajecca.

K. Naplochu u Łunincy: Pisulku Wašu atrymali: Prošbu spaŭniajem. Pišycie, što ū Was šuwać.

Szumaščaku: Za wiestki dziakujem. Drukujem. Pišycie bilš.

Dziedu Wawile: List Waš atrymali. Prošbu spaŭniajem. Pišycie, jak u was żywiecca.

Čerwiakowu u Rewali: Prošbu Wašu spaŭniajem.

BIELARUSY!

◆ Bielarusy! Kamu dorahi sprawy rodnaje kultury, usie, jak adzin, zapisywajecie ū Tawarystwa Bielaruskaje školy. Zapisywacca možna ū Wilenskaj Bielaruskaj Kniharni (Zawalnaja, 7), a z prawincy — prysłaŭšy pišmiennuju zajawu ū Tawarystwa (Wilnia, Wostrahramskaja, 9). Wypisywajecie Statut Tawarystwa. Čym bolejš budzie siabroŭ u Tawarystwie, tym lahčej budzie raźwiwać bielaruskuju prašwietu. Zapisacca možać, i pawinien kožny: intelihient, sielanin, i rabotnik.

Wyszła z druku i pradajecca

pieršaja ū bielaruskim adradžeńni knižka

◆ Niadzielašnija ◆
 Ewanheli i Nawuki.

Ks. Dr. I. Bohicza.

Kuplać možna: Wilnia, Zawalnaja 7

BIELARUSKAJE PRES-BIURO

U REWALI

možać pamaheczy znajsci radniu i znajomych uwa usich krajoch. (—)

Estonija, Rewal, Post kast 153. Bielaruskaje Press-Büro.

HRYSZY I PASZTOWYJA MARKI

kuplaju i mianiaju dla kalekcyjau.

ESTONIJA, Rewal, Post-kast Nr. 153.

N. TSCHERWJAKOFF.